

Ministeriet har kunnet acceptere den af den ovenfor nævnte arbejdsgruppe foretagne nærmere gennemgang og udformning af tankerne i APU-henvendelsen, og det er denne arbejdsgruppes resultater, der ligger til grund for forslagene.

Hovedindholdet af disse går herefter ud på, at der overføres budgetmæssig og anden kompetence til arbejdsmarkedsnævn og LAN fra henholdsvis AF-kontorer og arbejdsdirektorat, således at der gives arbejdsmarkedsnævnene afgørende indflydelse på den lokale AF's struktur og virkemidler, samtidig med at der gives LAN et udvidet grundlag for indseende på landsplan med AF's struktur, virkemidler og ressourceanvendelse.

Kompetencefordelingen mellem de nuværende organer foreslås udformet på en sådan måde, at de grundlæggende retningslinier for AF's virke behandles i LAN og arbejdsmarkedsnævn med adgang for ministeren til at fastsætte nærmere retningslinier og med mulighed for arbejdsministeren for efterfølgende indgriben. Det sikres, at denne behandling sker i et samspil med arbejdsdirektorat og AF-kontorer og således, at de synspunkter, som de udøvende organer ud fra deres praktiske erfaringer fremfører, i fornødent omfang bliver varetaget ved, at arbejdsdirektorat og AF-kontorer virker som sekretariater for LAN og arbejdsmarkedsnævn og udarbejder de redegørelser og oplæg, som lægges til grund for beslutningerne. Desuden deltager repræsentanter såvel fra arbejdsdirektoratet som AF-kontorerne i de kollegiale organers beslutningsproces.

Den foreslåede overførsel af kompetence fra arbejdsdirektorat og AF-kontorer til LAN og arbejdsmarkedsnævn må nødvendigvis ske inden for et system, hvor ministeren fortsat bevarer muligheden for at gribe ind og omgøre konkrete beslutninger og for at udstede generelle forskrifter; dette er nødvendigt, fordi ministeren har det parlamentariske ansvar såvel på budgetområdet som vedrørende den samlede AF-virksomhed.

Samspillet mellem de rent administrative organer og mellem de kollegiale organer inden for AF-systemet er en nyskabelse, som forudsætter et positivt og åbent samarbejde mellem alle organer, for at den foreslåede ordning vil kunne leve op til forventningerne. Den foreslåede adgang for arbejdsministeren til at fastsætte retningslinier for dette samarbejde må anvendes på en så smidig måde, at dette samarbejde frit kan udvikle sig.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at APU i slutningen af sin henvendelse af 16. april 1974 (bilag 2) har foreslået, at der foretages en kritisk vurdering af arbejdsgang og arbejdsmetoder i og imellem de forskellige organer, der beskæftiger sig

med administrationen af arbejdsmarkedsproblemer i relation til AF. Arbejdsministeriet er ved at forberede iværksættelsen af en undersøgelse som den nævnte. Den vil komme til at vedrøre arbejdsgangen inden for arbejdsmarkedsmyndighederne, for så vidt angår den af AF-kontorerne udøvede udstrakte virksomhed i henhold til en række forskellige love og administrative forskrifter. Undersøgelsesgenstanden vil dels være spørgsmålet om placering af ansvar og kompetence mellem de forskellige grene af arbejdsmarkedsmyndighederne ved alle slags beslutninger m.v., dels problemet om de af de forskellige grene anvendte arbejdsmetoder.

På grundlag af denne undersøgelse kan der til sin tid blive tale om yderligere overførelse af kompetence fra centrale til regionale instanser eller fra de statslige til de kollegiale organer, jfr. det i bilag 3 gengivne forslag fra APU-arbejdsgruppen om foretagelse af en gennemgang af de enkelte AF-funktioner i forbindelse med den af APU foreslåede kritiske vurdering af arbejdsgang og arbejdsmetoder inden for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Endvidere går lovforslaget ud på, at der gives LAN og arbejdsmarkedsnævnene afgørende indflydelse på formandsudpegelserne til nævnene, således at formandsposterne bliver besat med personer, som har udvist aktiv interesse og indsigt i arbejdsmarkedsspørgsmål, og som derved kan leve op til det ansvar og den kompetence, som overføres hertil.

Som det i øvrigt fremgår af APU-henvendelsen (bilag 2), er der foreslået visse organisatoriske ændringer, inden for både landsarbejdsnævn og arbejdsmarkedsnævn i form af nedsættelse af forretningsudvalg m.v. Sådanne ændringer vil kunne foretages internt af LAN og af det enkelte nævn, medens spørgsmålet om et særligt sekretariat for LAN formentlig vil indgå i den omtalte undersøgelse.

II. Udgifter.

Forslagene som sådanne skønnes ikke at medføre merudgifter, men der kan under hensyntagen til den øgede arbejdsbyrde, der i medfør af forslaget pålægges LAN og arbejdsmarkedsnævn, blive tale om øget betaling til nævnsformænd og eventuelt om betaling til forretningsudvalgsmedlemmer.

I bilag 1 til lovforslaget er de gældende regler i arbejdsløshedsloven og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Skrivelsen af 16. april 1974 fra Det arbejdsmarkedspolitiske Udvalg (APU) til arbejdsministeren er optaget som bilag 2.

Sammenfatning af rapporten fra den af arbejds-